

sygn. akt: I C 345/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR A. Waszczyk

Protokolant: st. sekr. sąd. K. Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa J. T. (1) i A. T.

przeciwko J. J. (1)

o zapłatę

I. oddala powództwo

II. zasądza na rzecz J. J. (1) solidarnie od J. T. (1) i A. T. kwotę 2.417,00 zł. (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 345/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 kwietnia 2014 r. powodowie J. T. (1) i A. T., reprezentowani przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wnieśli o zasądzenie od J. T. (2), prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) na ich rzecz solidarnie kwoty 20.421,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 lutego 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od J. J. (1) na rzecz J. T. (1) i A. T. solidarnie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 34 zł tytułem zwrotu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

/pozew k. 2 – 10/

W piśmie procesowym z dnia 14 maja 2014 r. pozwany J. J. (2), reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wskazał iż nie uznaje powództwa i wniósł o jego oddalenie w całości, a także o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

/odpowieź na pozew z dn. 14.05.2014 r. k. 40 – 44/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. J. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...).

/wydruk z (...) pozwanego k. 12/

Gdy pozwany kupował samochód od poprzedniego właściciela, to był zapewniany, że samochód jest bezwypadkowy. Pozwany przed wystawieniem pojazdu na sprzedaż nie badał powłoki lakierniczej.

/dowód z przesłuchania powoda J. T. (1) w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 17.06.2016 r. k. 210 – 213/

W dniu 11 stycznia 2014 r. J. T. (1) i A. T. zawarli z J. J. (1) umowę sprzedaży używanego samochodu osobowego marki M. (...) rok produkcji 2003 o nr rej. (...) nr nadwozia (...). Powodowie uiścili cenę zakupu w kwocie 16.000 zł gotówką. Stan techniczny pojazdu był znany kupującym w dniu jego zakupu. Sprzedający nie udzielił na przedmiotowy pojazd gwarancji ani rękojmi.

/faktura VAT nr (...) k. 13/

W treści ogłoszenia dotyczącego pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) i numerze VIN (...) J. J. (1) wskazał, iż pojazd był serwisowany w (...) i bezwypadkowy.

/bezsporne, dane ogłoszenia nr (...) k. 61/

Przed sprzedażą pojazdu malowane były prawe drzwi, tylny zderzak i tylna klapa. O fakcie tym pozwany mówił powodom.

/zeznania świadka E. J., protokół rozprawy z dn. 31.03.2015 r. k. 90 – 92 v., dowód z przesłuchania pozwanego J. J. (1) na rozprawie w dniu 17.05.2016 r. protokół k. 210 - 213/

Przed zakupem pojazdu powód J. T. (1) kontaktował się z pozwanym telefonicznie i uzyskał informacje na temat istnienia książki serwisowej, a także numeru nadwozia.

/dowód z przesłuchania pozwanego J. J. (1) na rozprawie w dniu 17.05.2016 r. protokół k. 210 – 213, okoliczność niezaprzeczona przez powodów/

J. T. (1) zależało, aby kupowane przez niego auto było bezwypadkowe.

/dowód z zeznań świadka D. K., protokół rozprawy z dn. 31.03.2015 r. k. 90 – 92 v., dowód z przesłuchania powoda J. T. (1) w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 17.05.2016 r. k. 210 – 213/

Pozwany zapewniał powoda, iż samochód jest bezwypadkowy. Samochód przed podpisaniem umowy sprzedaży był badany w warsztacie, w którym nie można było zbadać powłoki lakierniczej. Powodowie przyjechali do pozwanego, aby kupić samochód w sobotę około godziny 13, kiedy to autoryzowane serwisy były już zamknięte.

/bezsporne, dowód z przesłuchania powoda J. T. (1) i A. T. w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 17.06.2016 r. k. 210 – 213 /

Gdy powodowie pytali pozwanego o uszkodzenie przedniego zderzaka, to pozwany oświadczył, iż uszkodzenie powstało w wyniku wjechania w zaspę.

/dowód z przesłuchania powoda J. T. (1) i A. T. w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 17.06.2016 r. k. 210 – 213/

A. T. dodzwoniła się do salonu (...) w Ł., jednakże zaproponowano jej termin kontroli dalszy niż 11 stycznia 2014 r. Powodowie nie próbowali sprawdzać przed oddaniem do serwisu w B. historii pojazdu.

/ dowód z przesłuchania powódki A. T. w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 17.06.2016 r. k. 210 – 213/

Przy zakupie pojazdu powodowie otrzymali książkę serwisową pojazdu, 2 komplety kół, kluczyki.

/dowód z przesłuchania pozwanego J. J. (1) na rozprawie w dniu 17.05.2016 r. protokół k. 210 - 213/

Powód J. T. (1) czterokrotnie kupował samochód. Podczas żadnej z transakcji nie badał powłoki lakierniczej pojazdów.

/dowód z przesłuchania powoda J. T. (1) w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 17.06.2016 r. k. 210 – 213/

Powód J. T. (1) uprzedzał pozwanego, iż w S. odda pojazd do autoryzowanego serwisu, żeby upewnić się, że samochód jest bezpieczny i sprawny.

/dowód z przesłuchania powoda J. T. (1) w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 17.06.2016 r. k. 210 – 213/

Po kupieniu pojazdu powodowie nie kontaktowali się z pozwanym.

/zeznania świadka E. J. i D. K., protokół rozprawy z dn. 31.03.2015 r. k. 90 – 92 v./

Dnia 16 stycznia 2014 r. powód J. T. (1) zlecił Dealerowi B. w S. dokonanie sprawdzenia stanu technicznego pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...). W wyniku przeprowadzonego badania – pomiaru lakieru przeprowadzający badanie ustalił m.in., iż auto było malowane.

/faktura VAT (...) k. 15, dokumentacja techniczna k. 16 - 18/

J. T. (1) tytułem zapłaty należności wynikającej z faktury VAT nr (...) wystawionej przez Dealer B. – Sklep w dniu 16 stycznia 2014 r. uiścił kwotę 722,76 zł, na którą to kwotę składały się następujące należności: 488,19 zł tytułem sprawdzenia stanu technicznego pojazdu, 206,64 zł tytułem wyważenia kół przednich i tylnych, 14,77 zł tytułem ceny płynu do spryskiwaczy oraz 13/16 zł tytułem CHF 11S.

/faktura VAT (...) k. 15/

Pismem z dnia 24 stycznia 2014 r. pełnomocnik powodów w związku ze stwierdzeniem istotnych niezgodności towaru w postaci samochodu osobowego marki M. (...) rok prod. 2003, nr rej. (...), nr nadwozia (...) zawiadomił pozwanego J. J. (1) o niezgodności wymienionego towaru z umową sprzedaży z dnia 11 stycznia 2014 r. Jednocześnie pełnomocnik złożył pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od przedmiotowej umowy sprzedaży zawartej w dniu 11 stycznia 2014 r. oraz na podstawie art. 494 k.c. wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty kwoty 20.421,30 zł, na którą składały się: 18.500 zł tytułem zwrotu uiszczonej na rzecz pozwanego ceny kupna samochodu oraz 1.921,30 zł tytułem naprawienia szkody, jaką ponieśli powodowie w związku z zawarciem z nim umowy.

/zawiadomienie o niezgodności towaru z umową k. 19 – 21/

J. J. (1) nie uznał reklamacji i odmówił zapłaty żądanej kwoty 20.421,30 zł.

/odpowiedź na zawiadomienie z dn. 3.02.2014 r. k. 25 – 26/

Pojazd marki M. (...) o nr rej. (...) i numerze VIN (...) był serwisowany w (...) sp. z o.o. w W.. W 2009 i 2010 przeprowadzono dwukrotnie roboczną blacharską i lakierniczą.

/bezsporne, potwierdzenia zlecenia serwis k. 53 – 58/

Samochód osobowy marki M. (...) o numerze nadwozia (...) przed sprzedażą w dniu 11 stycznia 2014 r. był poddany pracom blacharsko – lakierniczemu prawego boku nadwozia. Prace lakiernicze wykonywane były również na pokrywie bagażnika i dachu tego pojazdu.

Szacunkowa wartość rynkowa pojazdu przed sprzedażą w dniu 11 stycznia 2014 r., uwzględniając fakt wcześniejszych napraw blacharsko – lakierniczych i w średnim stanie technicznym mogła wynieść brutto 17.000 zł. Szacunkowa wartość kompletu kół zimowych (tarcze ze stopów lekkich i 4 opon) przy założeniu, że tarcze i opony nie były elementami zużyтыми eksploatacyjne, w styczniu 2014 r. mogła wynieść brutto 4.047,04 zł. Gdyby przyjąć, że zestaw ten posiadał ślady zużycia – eksploatacji, to realna wartość handlowa mogła być niższa o ok. 50% (brutto 2.000 zł).

Bezpośrednią przyczyną wykonywania na pojeździe prac lakierniczych była naprawa pokolizyjna prawego boku nadwozia. Nie wiadomo, jaki był powód wykonywania dodatkowych prac lakierniczych na wewnętrznej części pokrywy bagażnika.

Naprawy boku prawego: wymiana drzwi i błotnika tylnego zostały wykonane z zachowaniem wysokich standardów naprawczych i z uwzględnieniem technologii napraw producenta tego pojazdu. Brak dokładnego dopasowania błotnika prawego przedniego do pozostałych elementów nadwozia wskazuje, że czynności naprawcze w tym elemencie wykonywane były bez zwykłej, wymaganej przy takich pracach staranności.

W realiach rynkowych każdy pojazd noszący ślady napraw blacharsko – lakierniczych jest niżej ceniony niż taki sam bez śladów napraw. Jest to zwykle 10% wartości pojazdów.

/opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej P. K. z dnia 3.08.2015 r. wraz z załącznikami k. 126 – 172/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, których prawdziwość w większości była niekwestionowana przez strony. W przeważającej mierze Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedstawionych przez strony, a także na opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej P. K.. Przedmiotowa opinia nie była kwestionowana przez strony, zaś w ocenie Sądu stanowi pełnowartościowe źródło wiedzy specjalnej będąc rzetelną i niesprzeczną.

Ocena materiału dowodowego w zakresie kwestionowana przez stronę powodową prawdziwości faktury VAT nr (...) w zakresie podanej ceny zostanie dokonana poniżej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na oddalenie w całości.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił, iż powodowie zawierając w dniu 11 stycznia 2014 r. umowę sprzedaży pojazdu marki M. (...) występowali jako konsumenci. Dla oceny prawnej przedmiotowej sprawy znajdują zatem zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz.U.2002.141.1176). Przepisy komentowanej ustawy stanowią *lex specialis* względem przepisów Kodeksu cywilnego. Powodowie, będący osobami fizycznymi, zakupili od pozwanego prowadzącego przedsiębiorstwo, w ramach którego trudnił się sprzedażą pojazdów, samochód osobowy do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą ani zawodową, a zatem występowali jako konsumenci.

Stosownie do treści art. 4 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. W przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towaru konsumpcyjnego domniemywa się, że jest on zgodny z umową, jeżeli odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru (ust. 2). W przypadkach nieobjętych ust. 2 domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Takie samo domniemanie przyjmuje się, gdy towar odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru

tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela; w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru lub reklamie, odnoszące się do właściwości towaru, w tym także terminu, w jakim towar ma je zachować (ust. 3). Na równi z zapewnieniem producenta traktuje się zapewnienie osoby, która wprowadza towar konsumpcyjny do obrotu krajowego w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, oraz osoby, która podaje się za producenta przez umieszczenie na towarze swojej nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego (ust. 4).

Uznaje się, iż niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową to przede wszystkim niekompletność rzeczy (tj. brak niektórych części), a także jej wady fizyczne lub prawne. Towar jest niezgodny z umową, jeśli nie nadaje się do tego, do czego jest zwykle używany, a także wtedy, jeśli nie ma właściwości, jakie powinny cechować taki produkt i o jakich zapewniał sprzedawca lub producent.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia. Ust. 2 komentowanego przepisu przewiduje, iż nieodpłatność naprawy i wymiany w rozumieniu ust. 1 oznacza, że sprzedawca ma również obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez kupującego, w szczególności kosztów demontażu, dostarczenia, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia. Jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie określone w ust. 1, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione (ust. 3). Stosownie do postanowień ust. 4 komentowanego przepisu jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny **albo odstąpić od umowy**; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia.

Odpowiedzialność sprzedawcy jest jednak wyłączona na podstawie art. 7 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego. W myśl tego przepisu bowiem sprzedawca nie odpowiada za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową, gdy kupujący w chwili zawarcia umowy o tej niezgodności wiedział lub, oceniając rozsądnie, powinien był wiedzieć. To samo odnosi się do niezgodności, która wynikła z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonej przez kupującego.

Powodowie swoje uprawnienie do odstąpienia od umowy wywodzili z treści art. 8 powołanej wyżej ustawy w związku z tym, iż ich zdaniem wydany towar był niezgodny z umową albowiem w ogłoszeniu zamieszczono nieprawdziwą informację, że samochód jest bezwypadkowy.

Rozstrzygając kwestię istnienia uprawnienia powodów do odstąpienia od umowy sprzedaży z dnia 11 stycznia 2014 r. koniecznym jest ustalenie definicji samochodu bezwypadkowego, albowiem w języku potocznym używane są wymiennie dwa sformułowania: „wypadek drogowy” oraz „kolizja drogowa” lub „stłuczka”. W ocenie Sądu na gruncie aktualnie obowiązujących istnieje trudność we wskazaniu zakresu tych pojęć.

Próba zdefiniowania pojęcia wypadku komunikacyjnego należy podjąć z uwzględnieniem regulacji zawartej w Kodeksie karnym. W treści art. 177 k.k. spenalizowano przestępstwo wypadku. W myśl § 1 komentowanego przepisu ten, kto naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 k.k., tj. naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż ciężki, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Jeżeli następstwem wypadku jest śmierć innej osoby albo ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8 (§ 2). Treścią art. 177 k.k. nie są objęte wypadki, w których inna osoba

odniosła obrażenia ciała powodujące naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Reasumując, wypadkiem jest zdarzenie mające miejsce w ruchu lądowym, spowodowane poprzez nieumyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tym ruchu, którego skutkiem jest śmierć jednego z uczestników lub obrażenia ciała powodujące naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwające dłużej niż 7 dni.

Legalna definicja pojęcia „kolizji drogowej” ani „stłuczki” nie została sformułowana w Kodeksie cywilnym, w Kodeksie wykroczeń ani też na gruncie ustawy Prawo o ruchu drogowym z dnia 20 czerwca 1997 r. (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 1137 ze zm.). A contrario do wskazanej wyżej definicji wypadku drogowego należy zatem przyjąć, iż kolizja to zdarzenie mające miejsce w ruchu lądowym, spowodowane poprzez nieumyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tym ruchu, którego skutkiem są straty materialne (uszkodzenie pojazdu, płotu, urządzenia drogowego, bagażu, itp.) lub też gdy jeden z uczestników doznał obrażeń ciała powodujących naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwające poniżej 7 dni.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż w sprawie bezspornym było, że w treści ogłoszenia sprzedający zamieścił adnotację, iż samochód marki M. (...) był „bezwypadkowy”. Strona powodowa, na której spoczywał ciężar dowodu w niniejszej sprawie, nie wykazała, iż samochód uległ wypadkowi, w którym którykolwiek z uczestników odniósł poważne obrażenia bądź poniósł śmierć. Co więcej, strona powodowa nie udowodniła nawet, aby uszkodzenie samochodu sprzed daty sprzedaży miało charakter poważnego, mającego wpływ na jego stan techniczny i w konsekwencji powodujący zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego. Z opinii biegłego sądowego wynika tymczasem jednoznacznie, iż bezpośrednią przyczyną wykonania w pojeździe prac lakierniczych, z których powodowie wywiedli wypadkowość pojazdu, była naprawa o charakterze **pokolizyjnym**. Sama zaś naprawa została przeprowadzona w sposób profesjonalny w autoryzowanym serwisie.

W ocenie Sądu w tej sytuacji nie sposób uznać, iż pojazd marki M. (...) był pojazdem powypadkowym, co uzasadniałoby odstąpienie od umowy przez kupujących. Dopiero określenie przez sprzedającego samochodu jako „bezkolizyjnego” stałoby w sprzeczności z prawdą.

Wskazać należy, iż powodowie nie wykazali również, aby pozwany zapewniał ich, że pojazd nie był naprawiany. Na rozprawie w dniu 17 maja 2016 r. powód J. T. (1) wskazał, iż nie pamięta, czy pozwany mówił mu, że auto było malowane lub czy był urwany wahacz. Powód wskazał, iż nie przywiązywał do tego wagi, gdyż były to szkody eksploatacyjne. Z opinii biegłego wynika także, iż kwota, za jaką pojazd został sprzedany odpowiada jego wartości z uwzględnieniem faktu naprawy. Pozwany nie zawyżył ceny pojazdu, co mogłoby sugerować bezkolizyjność. Co więcej, do zakupionego pojazdu pozwany dołożył również komplet opon.

W tym miejscu wskazać należy, iż strona powodowa nie zdołała wykazać, iż uiszczona przez nich cena pojazdu marki M. (...) była w rzeczywistości wyższa niż wskazana na wystawionej fakturze tj. 16.000 zł. Z treści art. 247 k.p.c. wynika, iż dowód ze świadków lub z przesłuchania stron przeciwko osnowie lub ponad osnowę dokumentu obejmującego czynność prawną może być dopuszczony między uczestnikami tej czynności tylko w wypadkach, gdy nie doprowadzi to do obejścia przepisów o formie zastrzeżonej pod rygorem nieważności i gdy ze względu na szczególne okoliczności sprawy sąd uzna to za konieczne. W niniejszej sprawie przeprowadzone postępowanie dowodowe nie doprowadziło do podważenia wysokości kwoty wskazanej na fakturze. Z żadnych dowodów poza zeznaniami powoda J. T. (1) nie wynika, aby zapłacona cena w rzeczywistości wyniosła 18.500 zł. Szczegółowo co do uiszczonyj ceny nie potrafił się wypowiedzieć świadek D. K., zaś E. J. wskazała jedynie wysokość kwoty podanej w fakturze. Twierdzeniom powoda J. T. (1) w tym zakresie Sąd odmówił wiary, albowiem powód jest stroną zainteresowaną wynikiem postępowania. Wobec powyższego w ocenie Sądu strona powodowa nie zdołała przeprowadzić skutecznie dowodu ponad osnowę dokumentu jakim jest faktura VAT nr (...).

Z całokształtu twierdzeń powodów w toku postępowania wynika, iż powodom zależało na zakupieniu pojazdu pozwalającego na bezpieczną jazdę. **Z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej wynika, iż sprzedany pojazd warunek ten spełnia.** Samochód marki M. (...), mimo posiadanych uprzednio uszkodzeń pokolizyjnych został naprawiony w sposób profesjonalny. Biegły nie stwierdził, aby użytkowanie pojazdu

rodziło jakiegokolwiek niebezpieczeństwo. Powyższe okoliczności powodują, iż samochód odpowiadał podanemu przez sprzedawcę opisowi, a także iż nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy.

Jak zostało wyżej wskazane, zgodnie z art. 7 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego sprzedawca nie odpowiada za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową, gdy kupujący w chwili zawarcia umowy o tej niezgodności wiedział **lub, oceniając rozsądnie, powinien był wiedzieć**. Na podstawie wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż rozsądnie oceniając kupujący powinni byli wiedzieć o stwierdzonych wadach pojazdu marki M. (...) przed jego zakupem. W ocenie Sądu dochowując należytej staranności powodowie mogli byli i powinni byli powziąć informacje o rzeczywistym stanie pojazdu. W toku postępowania Sąd ustalił, iż powód J. T. (1) przed przyjazdem do Ł. wielokrotnie kontaktował się telefonicznie z pozwanym celem powzięcia informacji na temat przedmiotu sprzedaży. Powodowie wiedzieli, iż samochód można zbadać w serwisie (...) zarówno pod kątem sprawności dokonanych napraw jak i grubości powłoki lakierniczej. Powodowie jednak zdecydowali się przyjechać do Ł. ze S. celem dokonania zakupu w sobotę po godzinie 13, kiedy to autoryzowane salony (...) są już zamknięte i gruntowne zbadanie pojazdu jest niemożliwe. Sam powód J. T. (1) zeznał, iż uprzedzał pozwanego, iż po powrocie do S. zbada samochód, co świadczy o fakcie, iż powód był świadomy procedury badania stanu technicznego pojazdu pod kątem kolizyjności bądź wypadkowości. O braku możliwości zbadania pojazdu w serwisie (...) w dniu 11 stycznia 2014 r. informację powzięła sama A. T., która osobiście tam dzwoniła. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, aby pozwany czynił powodom jakiegokolwiek trudności ani przy podawaniu informacji telefonicznie przed 11 stycznia 2014 r. ani też w dniu zakupu. W ocenie Sądu, rozsądnie oceniając, powodowie mogli bądź przed przyjazdem do Ł. uzyskać od pozwanego numer nadwozia i wystąpić z zapytaniem o historię serwisowania pojazdu w B. (...), co też uczynili już po dokonaniu zakupu, bądź też tak ustalić termin i godzinę przyjazdu do Ł. celem zakupu pojazdu, aby umożliwić sobie uprzednie gruntowne jego sprawdzenie.

W ocenie Sądu odstąpienie przez powodów od umowy sprzedaży z dnia 11 stycznia 2014 r. było nieskuteczne także z uwagi na brzmienie art. 8 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego w myśl którego kupujący od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Fakt dokonywanych w pojeździe M. (...) w 2009 i 2010 roku napraw była na gruncie niniejszej sprawy okolicznością nieistotną, albowiem będący przedmiotem sprzedaży samochód **posiadał wszystkie cechy zapewniające bezpieczną jazdę**. Uszkodzenia pojazdu zostały naprawione profesjonalnie, w sposób przywracający pełne bezpieczeństwo użytkowania, które było warunkiem jego zakupu. Ponadto takiemu stanowi pojazdu odpowiadała uiszczona przez powodów cena.

W ocenie Sądu złożone przez stronę powodową oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży z dnia 11 stycznia 2014 r. było nieskuteczne również z tego względu, iż powodowie nie zaoferowali pozwanemu zwrotu otrzymanego świadczenia. Zgodnie bowiem z treścią art. 494 k.c. powodowie dla skuteczności oświadczenia woli zobowiązani byli do zwrotu pojazdu marki M. (...) wraz z dowodem rejestracyjnym, książką serwisową i innymi rzeczami otrzymanymi od pozwanego. Powodowie jednak tego nie uczynili – złożyli jedynie oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży i wezwali pozwanego do zapłaty odpowiedniej kwoty, nie oferując jednak zwrotu świadczenia wzajemnego już zaoferowanego im przez pozwanego. W sytuacji zatem niezwrócenia sprzedawcy przedmiotu umowy odstąpienie przez powodów od umowy sprzedaży pismem z dnia 24 stycznia 2014 r. było bezskuteczne.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał odstąpienie przez powodów od umowy sprzedaży pojazdu marki M. (...) za nieskuteczne, wobec czego żądanie zwrotu uiszczonej ceny wraz z odsetkami i odszkodowanie za poniesione straty zasługiwało na oddalenie.

O kosztach postępowania w niniejszej sprawie Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na fakt, iż powodowie przegrali postępowanie w całości winni oni zwrócić pozwanemu wszystkie poniesione przez niego koszty postępowania w łącznej kwocie 2.417 zł, na którą składają się koszty zastępstwa procesowego oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.